

Manthey F.: Znaczenie apologetyczne Dziejów Apostolskich, MDG 1 (1947) 407—423.

Muszyński H.: Etos biblijny. W: Z problematyki etosu biblijnego (pod red. J. Łacha), Warszawa 1980, ATK, s. 9—63.

Romaniuk K.: Nowy Testament bez problemów, Warszawa 1983, ATK, ss. 220.

Rosłon J.: Biblijne przymierze z Bogiem a życie zakonne. W: Z problematyki etosu biblijnego (pod red. J. Łacha), Warszawa 1980, ATK, s. 64—85.

Szłaga J.: Czy sprzeczności w Nowym Testamencie. W: Studio lectio-nem facere, s. 126—133.

Szłaga J.: Jezus przeciwnikiem kultu liturgicznego? AK 401 (1975) 312—320.

Szulc F.: Struktura teologii judeochrześcijańskiej. W świetle badań J. Daniélou, Lublin 1982, RW KUL, ss. 168 (s. 58, 60—61, 63, 65—66, 71, 91, 102, 126, 132, 135).

White E. G.: Ewangelizacja, Warszawa 1967, Znaki Czasu, ss. 466.

Zołnierczyk B.: Symbolika szaty Chrystusowej (Łk 23, 11). W: Studia z teol. św. Łukasza, s. 172—179.

Zabiński Z.: Trzydzieści srebrników, CT 43 : 1973, 2, s. 65—75.

Kraków

KRZYSZTOF PILARCZYK

R E C E N Z J E

Peshitta. The Old Testament in Syriac according to the Peshitta Version. Part. II, 1a — Job. Leiden 1982, XIX, 55p.

Syryjski tekst Peszitty księgi Hioba został przygotowany przez uczonego szwedzkiego L. G. Rignella, który zmarł przed opublikowaniem swego dzieła dnia 10 X 1981 r. Omawiany tom mógł ujrzeć światło dzienne dzięki pomocy finansowej Szwedzkiej Królewskiej Akademii Literatury.

Oryginalny tekst jest poprzedzony wprowadzeniem (VII—XIX), na które składają się uwagi wstępne, opis rękopisów i lista pozostałych rękopisów. Z uwag wstępnych dowiadujemy się, że tekstem-bazą dla księgi Hioba jest rękopis Ms. B 21 Inferiore znajdujący się w Bibliotece Ambrożyjskiej w Mediolanie. Nadto autor przestudiował 44 biblijne rękopisy, które podzielił na trzy grupy. Rignell wykorzystał lekcjonarze wśród których najważniejsze są 911—3. 5. 6; 10/2, 11L 1—5. Lista pozostałych manuskryptów obejmuje rękopisy biblijne i lekcjonarze zebrane, ale nie włączone do drugiego aparatu krytycznego, chyba że będzie to zaznaczone strzałką.

Należy powitać z radością wynik żmudnej pracy prof. Rignella. Bibliściom zajmującym się księgą Hioba dostarczył wiele cennego materiału porównawczego.

Kraków

KS. JERZY WOŹNIAK CM